

Молодий комуніст

ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1930 РОКУ

Рік видання XV
№ 92 (1884).

ВІВТОРОК, 30 липня 1974 року

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ПЕТРІВСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ

Відбувся пленум Петрівського райкому комсомолу. Пленум розглянув питання «Про завдання комсомольських організацій району на дальшому полішенні ідеологічної роботи в світлі рішень травневого (1974 р.) Пленуму ЦК Компартії України».

З доповіддю виступив другий

секретар райкому комсомолу Микола Парасоченко.

Пленум розглянув організаційне питання.

Першим секретарем Петрівського РК ЛКСМУ обрано Миколу Івановича Парасоченка.

Другим секретарем Петрівського РК ЛКСМУ обрано Катерину Тимофіївну Сулрун.

Секретарем — завідувачим відділом учнівської молоді обрано Катерину Петрівну Байсан.

В роботі пленуму взяв участь і виступив секретар Петрівського райкому Компартії України В. О. Овдовенко.

В роботі пленуму взяв участь перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу Микола Склянченко.

КОМСОМОЛЬСЬКИМ ГЕКТАРАМ — ШВИДКІСТЬ І ЯКІСТЬ!

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Леонід БИЧЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району, намотав 4493 центнери зерна;

Микола ЛАНКРАТОВ з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — 3673;

Дмитро ГРИПІЧ з радгоспу «Устинівський» Устинівського району — 3482;

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Інгульський» Устинівського району — 3412;

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району — 3359;

Микола МИГОЛЬ з колгоспу імені Леніна Долинського району — 3295;

Вінтор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району — 3272;

Петро ШЕПЕЛЬ з Сагайдацької птахофабрики Устинівського району — 3194;

Іван ХОМЕНКО з колгоспу імені Горького Долинського району — 3084;

Микола ЛЕЩЕНКО з колгоспу «Україна» Новгородківського району — 3069;

Володимир БІЛИЙ з колгоспу імені Леніна Долинського району — 2979;

Петро ІГНАТЕНКО з колгоспу імені Кірова Устинівського району — 2968;

Іван БІРЮК з радгоспу «Устинівський» Устинівського району — 2919.

На фото: в комсомольсько-молодіжній бригаді МТФ № 2 Валентин Кармазін (друга зліва).

НА КОСОГОРАХ, ЗА ТУРІЄЮ

Не треба бути між туріянами надто довго, щоб переконатися: туріяни — патріоти свого веселого, мальовничого краю. Голова місцевої сільради Ю. П. Храмалюк, сідаючи всюдисущого свого мотоцикла, кидаючи погляд на широ-

кий розлив річки, що плещеться в береги біля заги, каже ніби ненароком:

— А нашою Турією, пишеться в історії, кораблі ходили. До Дніпра. Тоді, кажуть, Турія у Славуту впадала...

Стане і погляне: так неначе вперше побачив ці чудесні туріяніські косогири над волошковим плесом.

Ми не перевіряли історичні дані про суднопластво на річці Турії, але в тому, що гордість туріянів за свій край має твердий підмурок, — переконалися досить глибоко. Для цього варто було зустрітися з ними під час найвідповідальнішої, але й найурочистішої і найрадіснішої пори — у жнива. Якщо колгосп

«Прогрес» з усіма його турботами, з перемогами і недопадами, з пишеними і перелісками, з фермами і ставками, уявити символічним кораблем, то скажемо, що цей корабель іде правильним курсом, і екіпаж на ньому — випробуваний, надійний, досвідчений, а юнги на ньому вродилися у своїх старших бувають мореплавців.

...Розпочинали жнивувати на пшеничному клину. Ми поїхали до жнивців з комсомольсько-молодіжньої тракторної бригади Шевченка. З далеких гір до лісосуки наближався агрегат, де жаткарем Іван Панченко. Наближається з швидкістю спринтера.

— Чи не швидко гонять хлопці? — запитує бригадир.

— Це ж косовиця. Зерно в колосі того сидить. А потім — Панченко не підведе.

В цьому я переконався, коли побачив, як хлопці кладуть валок — шільненький зріз, без гривки, і це — на хорошій швидкості.

Звідки ж такі вміння і старанність юнг жнивного поля?

Почувся за лісосукою гул машини. То вже володіння сусідньої бригади. Обігнули лісосуку, і перед очима про-

(Закінчення на 2-й стор.)

ЙДЕМО НА РЕКОРД

«Ниву» ми з Дмитром Суденком отримали ще у березні. Чули, що машина ця більш потужна, ніж СК-4, але потребує уважного догляду. Тож, готуючись до косовиці ранніх зернових, ретельно перевірили роботу всіх вузлів, закрили капоти втрат зерна.

Як вивели комбайн в загінку, працювали обережно, бо не знали, як вестиме себе машина. Та й пастапова була: перші тридцять п'ять годин не давали повне навантаження. До того ж заважали живувати дощі, комбайн працював менше десяти годин на добу. На що адгата «Нива» в таких умовах визначити було важко. Та ось пастала пожежа дні. І на косовиці ячменю перевикопали норму. При змінному завданні 15 гектарів, покладали у валки по культурі на площі 19 гектарів. Звичайно, не вже і не такий нагомий показник, але ячмінь густий,

то гектара, на багатьох ділянках поліг, покрутив його вітром. А втраг допускати не маємо права. Косили на малих швидкостях, часто зупинялися. У пастуні дні скошували ячмінь на 22—23-гектарному клину.

Коли стало відомо про трудовий подвиг ростовських механізаторів, у нашому відділку відразу ж зацікавилися як організувати роботу так, щоб забезпечити на кожен комбайн рекордний впробіток.

Усіх ростовських хліборобів, механізаторів, що працюють на «Колосах», «Нивах», свідчить про великі можливості цих машин. І нині випробували «Ниву» в роботі, механізатори нашого господарства вирішили підвищити темп косовиці. Перевели комбайн на шпентичну ниву. Тут плацуємо на нових машинах щодня скошувати ранні зернові на 40—45-гектарному клину. А як почнемо обмолот валків підемо на рекорд. Намагатимемося повторити рекорд ростовських механізаторів.

П. ХАРЧЕНКО,

комсомонець, комбайнер колгоспу іме-

ВІТЧИЗНІ — НАШ УДАРНИЙ ТРУД!

З передовиками — нарівні!

Комсомольсько-молодіжний колектив бригади верстатників, очолюваний Ніною Сильвестровою, ще з початку року уклав договір на соціалістичне

змагання з комсомольсько-молодіжною бригадою свого цеху, де бригадиром Надія Щербань. Суперництво з сильними приносить хороші наслідки. Щодня члени бригади Ніни виконують змінні завдання на 155 процентів, всю виготовлену продукцію здають з першого пред'явлення.

Члени бригади дели слово завершити свій п'ятирічний план до-строково. На їх робочому календарі вже січень 1975 року.

Н. ГУЛЕНКО, заступник секретаря комсомольської організації механоскладального цеху № 4 заводу «Червона зірка».

Перед веде

молодіжний

По-ударному труяться на збиранні озимої пшениці у колгоспі імені Ватуїна Кіровоградського району комсомольсько-молодіжній агрегат Володимира Зайченка. За два дні комбайном СК-4 Володимир разом з Олександром Мельниченком намотав 909 центнерів хліба.

За попередніми підрахунками, кожен гектар ячменю вийде до 45 центнерів зерна.

Технічна

Творчість

Молодих

КОНКУРС ЗАСВІДЧИВ ПРОГАЛИНИ

■ Винаходи... на швидку руку

■ На порядку денному комсомольських зборів—технічний прогрес

■ Вчимося пошуку

ЗАКІНЧИВСЯ республіканський конкурс на кращі молодіжні рацпропозиції та винаходи, що проходив під девізом: «Резерви виробництва — на службу п'ятиріччю».

Комітети ЛКСМУ спільно з радами товариств раціоналізаторів і винахідників Кіровоградщини провели конкурс на кращі рацпропозиції та винаходи. Але, на превеликий жаль, молоді новатори виступили значно нижче своїх можливостей. Дуже мало було подано рацпропозицій та винаходів, а деякі експозиції, що готувалися на виставку, не були підготовлені як слід, не мали естетичного вигляду, зроблені, як кажуть, на швидку руку.

Перш за все потрібно сказати, що жоден молодий робітник монтажних, спеціальних будівельних організацій, підприємств легкої, харчової, місцевої промисловості, не взяв участі в цьому конкурсі. Лише на комбінаті «Олександрівський» була організована виставка НТМ, в якій взяли участь всі молодіжні колективи шахт і вуглерозрізів. Звідси кращі експонати були направлені до столиці республіки. І лише завдяки цій виставці Кіровоградщина не потрапила в число областей, які не зуміли організувати на належному рівні молодіжний конкурс. Але якщо говорити відверто про творчість нашої молоді,

то поруч з доробками уміельців міст Дніпропетровська, Запоріжжя, Одеси, Києва та міст Донецької експонати Кіровоградщини, на жаль, програвали.

ПРИЧИНА цього не матеріально-технічна база, як деякі стверджують, а недостатня робота комсомольських активістів у цьому напрямку. Комітети комсомолу, ради ВТБР і НТМ ще не скрізь надають значення творчому пошуку молодих робітників, недостатньо працюють з ними, не залучають їх до винахідництва та раціоналізації. Комітети комсомолу і первинні організації товариств далеко не в повній мірі використовують практичний досвід та знання досвідчених винахідників і раціоналізаторів області. Не організовують вечори зустрічей з відомими новаторами виробництва, а тому, як наслідок, комсомольці не знають про успіхи старших уміельців. Адже таких новаторів у Кіровограді і на підприємствах області багато. Лише в цьому році обласна рада профспілок та обласна рада ВТБР, підбиваючи підсумки соціалістичного змагання колективів винахідників і раціоналізаторів, присвоїла звання «Кращий раціоналізатор області» майже 30 новаторам виробництва. Є чому похвалити молодим і в своїх ровесників. Хорошим зразком у цій справі є, наприклад, інженер Олександрівського елек-

тромахічного заводу Олександр Антоненко, слюсар контрольно-вимірювальних приладів та апаратури Маловисківського цукрозаводу Станіслав Коваленко, старший електромеханік Кіровоградської ТЕС Валерій Щербатюк та інші.

Було б дуже добре, щоб серед комсомольців та робітничої молоді Кіровоградщини знайшовши широкій відгук почин раціоналізатора Керченського труболиварного заводу С. А. Калачева, який закликав кожного новатора подавати стільки пропозицій, щоб економія від їх впровадження у виробництво перевищувала річний фонд заробітної плати; слід добиватися, щоб питання участі молоді в технічному прогресі стало об'єктом ділових розмов на комсомольських зборах.

ВЕЛИКУ допомогу в розвитку винахідництва і раціоналізації молодим новаторам надають школи молодих раціоналізаторів. Серед підприємств, де працюють такі школи молодих раціоналізаторів, можна назвати завод «Червона зірка», тракторний гідроагрегатів, ремзавод «Укрспільгосптехніка», технікум механізації сільськогосподарства, шахти і вуглерозрізи комбінату «Олександрівський».

Проте в ряді шкіл допущені невинні помилки скорочення програм і термінів занять, вони не забезпечуються наочними і технічними засобами. Окремі комітети комсомолу і ради ВТБР мало уваги надають поліпшенню якості навчального процесу. Та «перевершили» всіх, мабуть, підприємства комбінату «Кіровоградважбуд», тресту «Олександрівський», об'єднання «Сільгосптехніка», де школи не були організовані зовсім.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,
інженер обласної
ВТБР.

Живуть туріяці, Аргент і А. Котляра.
Фото В. ОЛЕКСЕНКА і Ю. ЛІВАШИНКОВА.

НА КОСОГОРАХ, ЗА ТУРІЄЮ

(Закінчення).

стелилося пшеничне безмежжя. Але чому це самохідний перший від лісосмуги валок у бік ниви кладе, «на цабе» пішов.

— А наступний круг вже «на собі» підемо. Не хочеться валок на дорогу класти, — пояснив керманич самохідного В. А. Опашнянський, коли ми підійшли до комбайна на повороті до сіву.

Річ не мудра. Комбайнер перший прокіс зробив у бік ниви, наступний поклав у бік стерні, тобто зробив перший валок здвоєним. Це — морозка, бо треба ж акуратно йти наступного разу, щоб не пошкодити скошене, але так не загубиться жоден колосок, підсохне, і все піде на барабан. Того ж дня ми проходили поля іншого колгоспу цього ж Новомиргородського району. Там комбайн зробив теж перший валок, але виникла його на придорожній бур'ян і літній колгоспник з вилами перекидав на стерню. Голи довгі — кілометра півтора. Тож і наступного дня ми, ідучи в «Прогрес» цим же шляхом, зустрілися з тим же літнім колгоспником, який у поті чола вже другий день доробляв «хвіст» нещадного комбайнера на самому початку ниви, не горюючи вже про додаткові затрати праці...

Хто ж такий Опашнянський? В минулому році намолотив понад 7 тисяч центнерів зерна. Його машину, вже, як кажуть, підтопану, мали списувати, але змілі та роботять руки Василя Анастасійовича, тримають степовий корабель в строю.

Ось по сусідству з ним зайшли в загінку Іван Панасенко з Андрієм Котляром. А самий комплексний № 2 В. С. Мартинюк, де вони працюють, хлопці мають змогу наслідувати традиції негритів. Гарний приклад для молоді у тракторній — Іван Павлович Лимар і Панас Іванович Яценко, Олександр Трохимович Луць і Петро Андрійович Пашолок, Іван Микитович Жижко. І коли слухаєш, чим застужили шану ці досвідчені туріяці, віднаходиш такі ж якості, такий нахил у молодих механізаторів Миколи Заєсенка, Миколи Силаренка, Володимира Кармазіна. То ж молодіші Микола Хижняк, Олександр Щербина, Анатолій Красношук, Іван Давиденко можуть взяти добрий урок, не виходячи, як говорять, з дому.

І тому зобов'язання бригади вибороти в полі 40-центнерний урожай пшениці, 80 центнерів на круг — кукурудзи — план реальний, підтверджується трудовим авторитетом старших, доброчесністю в роботі — молодих.

Приємно вражають сімейні, якщо так висловитись, традиції молодих туріяців. Традиції — бути на передньому краї. Кілька разів Василь Степанович Мартинюк, бригадир, називав ім'я Миколи Семеновича Шеаченка, ланкового механізованої ланки по вирощуванню високого врожаю цукрових буряків. А бригадир тракторної — два, вже згадуваний Дмитро Шевченко, — його син. Був інженером по механізації тваринницьких приміщень, два роки тому очолював комсомольсько-молодіжну.

Тут же у тракторній назвали ім'я одного із сумлінних молодих хліборобів механізатора Володю Кармазіна. На молочнотоварній фермі № 2 Валя Кармазіна очолює комсомольсько-молодіжний колектив. Дружина Володі, Депутат районної Ради, член обласного комітету комсомолу, бореться за 3000-ї надрі. Розповідаючи про роботу своїх подруг Олександрі Варгановій, Ніні Хижняк, Тані Мартинюк, Віри Середи, Куріної Ніні та інших, вона з хвилюванням говорила про турботи бригади.

— Скільки нагадувала товаришам, щоб розглянули можливість збільшити наш колектив. Адже є за рахунок кого. Більшим колективом і більші справи підняти можна...

На цій же фермі трудиться краща доярка колгоспу і району депутат обласної Ради Люба Заєсенко, нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, Заєсенко Микола в тракторній — секретар первинної комсомольської організації.

Це лише окремі приклади «сімейних» традицій туріяців. Є хліборобські династії, в успадкування любові до землі, цінування трудових рук, цінування краси, яка твориться довкола і природою і людиною.

Тому й радісно так відзвонюють жниварки на косогорах за річкою Турією, так весело відзвонюють дідниці на прирічних літніх таборах, а сама Турія радіє не скільки своїй минулій славі судноплавної ріки, а сьогодняшній славі своїх берегів, на яких невтомні туріяці доблесно вершать хліборобські п'ятирічки.

В. ПОГРІБНИЙ.

Новомиргородський район.

ЩЕ В ТРИДЦЯТИ роки з ініціативи О. М. Горького в нашій країні було започатковано видання книг, в яких розповідалися історія фабрик і заводів. Великий пролетарський письменник підкреслював, що народ, який є колективним і всебічним господарем своєї країни і прагне створити цілком нові умови життя — народ цей повинен докладно знати, як він господарює, що він здобув, чого повинен досягти. Цьому саме і присвячена книга «Красная звезда», яка є продовженням серії «Історії фабрик і заводів», що протягом уже багатьох років виходить окремими книгами в республіканському видавництві «Промінь».

«Красная звезда» — колективна праця кіровоградських авторів, істориків і працівників одного з найстаріших у нашій країні підприємств сільськогосподарських машин — орденів Трудового Червоного Прапора і Жовтцевої Революції заводу «Червона зірка».

Колектив авторів присвятив свій труд 100-річчю заводу, яке було нещодавно відзначено трудящимися міста. Сторінка за сторінкою розкриваються основні етапи в історії підприємства від його заснування до сьогодняшніх днів. Багато уваги приділено становленню і розквіттю славних революційних, бойових і трудових традицій колективу підприємства, його кращим людям, розпові-

дається про те, як під керівництвом партійної організації вирішувалися завдання, накреслені ХХІV з'їздом КПРС.

На заводі біля награнок і пресів, в конструкторських бюро, на будівельних майданчиках та інших виробничих ділянках поруч з ветеранами праці трудяться і молоді робітники. Ім автори нарисували також немало сторінок своєї книги. Адже це вони працюють з величезною своєю підприємство, продовжу-

ють революційного руху робітників заводу пов'язані з виконанням в Єлисаветграді під впливом й за допомогою кінвського «Союзу боротьби за звільнення робітничого класу» підпільного пропагандистського гуртка під назвою «Південноросійський союз робітників».

В цьому та наступному розділі («За владу Рад») послідовно відображено, як під

дарського машинобудування царської Росії.

Про участь робітників заводу в боротьбі проти німецько-фашистських загарбників у період тимчасової окупації, про героїзм, проявлений червоноармійцями на фронтах Великої Вітчизняної війни і трудові подвиги трудящих в тилу розповідається у розділі «Коли потрібні воїни, мечі й орала...» Майже три тисячі робітників заводу стали бійцями винищувальних батальйонів і загонів народного ополчення. З першого дня окупації міс-

КНИГА ПРО ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ють вписувати в його історію нові славні сторінки, гідно нести естафету старших поколінь. Книга складається з десяти розділів. «Під ігом заморських капіталістів» — так названо перший з них. Авторі нарисували наводять чимало прикладів, коли заморські господарі, агенти англійських фірм Томаса і Роберта Ельворті наживали на дешевій робочій силі кавказу. З книги стає відомо, що розвиток заводу за часів царату йшов без будь-якого плану. Виснажлив праця з дня в день забирала у робітників усі сили. В ливарному цеху, який робітники називали пеклом, робота розпочиналась о пів на восьму і закінчувалась о 10—11 годині вечора.

В розділі «Із іскри — полум'я» показано початок розвитку революційного руху на підприємстві. Перший робітничий гурток був організований на заводі Ельворті у 1882—1883 роках єлисаветградськими

впливом більшовиків спочатку окремі передові робітники, а потім широкі робітничі маси почали усвідомлювати необхідність організованої боротьби з капіталізмом. Яскраво показала революційна діяльність в 1904 році на заводі і в місті полум'яного революціонера-більшовика Артема (Ф. А. Сергєєва).

В розділі «До перемоги творчої праці» йдеться про трудові звершення у відбудові заводу після революції. Авторі розповідають про ті великі зміни, які сталися на заводі в період будівництва соціалізму і завершення реконструкції народного господарства в країні. Вже у 1936 році завод випускав продукції значно більше,

та фашистськими загарбниками широко розгорнулася підпільна робота, в якій найактивнішу участь приймали заводчани. Кіровоградці не схилили голів перед ворогом.

Тисячі робітників «Червоної зірки» боролися за свободу і незалежність Вітчизни на фронтах Великої Вітчизняної війни. Багато з них відзначилися в боях і стали кавалерами бойових орденів. Дев'ятьом присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

На честь заводчан, синів і дочок, учасників боїв на фронтах і в тилу ворога, в Кіровограді споруджено пам'ятний знак. На стінах пам'ятника викарбовано сотні імен тих, хто віддав життя в боротьбі з ворогом.

Розділ «Відбудження» «По-

«Гордість робітничих династій» та «На рубежах третього, вирішального» присвячені самовідданій праці колективу заводу у повоєнні роки за створення нових потужних машин, впровадження нової технології виробництва.

Сівалки, що виходять із воріт «Червоної зірки», засіяють щороку більше двох третин безкрайніх степів нашої Батьківщини. Завод експортує їх у 36 країн світу.

В книзі яскраво подано матеріал про великий вклад червонозорівців в освоєння цілих нових і перелюгових земель.

На всіх історичних етапах, висвітлених у книзі, автори її максимум уваги приділяють людям, трудівникам заводу.

Значне місце відведено руху за комуністичну працю. Детально досліджується зростання творчої активності трудящих заводу за прискорення темпів комуністичного будівництва. Засвідчуючи цього патріотичного руху на Кіровоградщині були червонозорівці.

Минулий 1973 рік увійшов в історію «Червоної зірки», як рік напруженої творчої праці по втіленню в життя рішень ХХІV з'їзду КПРС.

Колектив заводу успішно завершив вирішальний рік п'ятирічки, виконав усі техніко-економічні показники, понад план виготовив сотні сівалок.

На честь 100-річчя заводу понад тисячу робітників і 38 бригад уже трудяться сьогодні в рахунок 1976—78 років.

У книзі вдало поєднано документальні дослідження минулих літ з сучасним життям заводу. Відчувається публіцистична пристрасність в розповідях про окремих героїв.

АТЕЇСТИЧНИЙ ПРОПАГАНДИ — БОЙОВИТИСТЬ

Це питання, яке одним розчерком пера, або ж одним, хай найважливішим, заходом не вирішиш. Потрібна цілком продуктивна система, наполегливість, глибоке знання справи і щоденна увага. Йдеться про атеїстичну пропаганду. Безумовно, в нас належні умови, щоб людина не підпала під вплив релігійного дурману. Високий рівень освіти молоді, прогресивне мистецтво, література, лекційна пропаганда. І все ж, іноді окремі молоді люди в тій чи іншій мірі потрапляють під вплив віруючих. Там, де атеїстична пропаганда поставлена слабо, ще мають місце, наприклад, випадки прилучення молоді до релігійних обрядів. І скільки б там не заперечували окремі молоді батьки, що «хрестили вони дитину не тому, що «вірують», а так, аби не образити старших», — виправдання цьому немає. Зробивши поступок, вони тим самим дають змогу з'явитися тріщині у своїй переконаності.

У ЦЬОМУ питанні прямо так кп'здивував спокій у Новоархангельському райкомі ЛКСМУ. Протягом двох років на його бюро жодного разу не розглянуто питання атеїстичної пропаганди. Можливо, окремо воно не ставилось, але проходило складовим при розгляді інших? Давайте проаналізуємо.

В серпні минулого року бюро заслухало звіт О. Біліченка про стан та підвищення ефективності лекційної пропаганди

і політичної інформації в очолюваній ним комсомольській організації колгоспу імені Куйбишева. Вже сама постановка питання свідчить, що в організації не все гаразд. І справді, бюро відзначило, що справи в молодих куйбишівців не блискучі. Та перерахувавши всі недовідки в роботі організації,

СПОКІЙ — НЕ НА КОРИСТЬ

ції, ніхто з присутніх па засіданні жодним словом не обмовився про лекції на антирелігійні теми.

Аналогічне становище склалося тоді в комсомольській організації колгоспу імені XIX парт'їзду, і знову жодного слова про атеїстичну пропаганду.

Можливо по-іншому було на пленумах райкому? Ось про що говорилось в доповіді на одному з них: «Лекторські групи бездіяльні, немає чіткої системи, плановірності в їх роботі». І далі — «бюро районного комітету комсомолу мало

уваги приділяло питанням лекційної пропаганди». Не так багато уваги їм було приділено і на пленумі. В усякому разі, про використання лекцій, як засобу боротьби з релігійними впливами та пережитками не говорилось зовсім.

МОЖЛИВО, парості, атеїстична пропаганда ведеться шляхом цікавих вечорів відпочинку, впровадження нових обрядів? Децю в цьому плані в районі робиться. Але ж то лише окремі острівці. І обговорюючи одного разу організацію урочистої реєстрації шлюбів, народження дитини, провів в армію тощо в комсомольській організації колгоспу «Зоря комунізму», в райкомі відмітили це як позитивне, але рекомендувати запровадити його в інших організаціях не спромоглися.

І останнє «можливо». Можливо в районі зовсім немає загроз впливу віруючих на молоді, і комсомольським активістам можна вже й заспокоїтись? Але ж ні. Тут діють дві зареєстровані секти, а це — не «культ». Окрім того минулого року двадцять сім щасливих батьків понесли своїх маленьких нащадків до пона, а цього року — десять. Безперечно, більшість з цих молоді батьки.

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Новоархангельський район.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»
„Як подбаєш“

Кореспонденцію під таким заголовком було надруковано в нашій газеті 23 липня. У ній йшла мова про незадовільну організацію літнього відпочинку у піонерському таборі Успенської школи Онуфріївського району.

Як повідомила нас Марія Бейда, секретар РК ЛКСМУ, кореспонденцію обговорено на засіданні бюро Онуфріївського райкому комсомолу. Наведені факти, дійсно мали місце.

Зараз в Успенській школі почала діяти третя зміна піонерського табору «Орляк». До її відкриття старанно готувались. Табір має тематичне оформлення, працює за чітким планом, котрим передбачено цікаві й змістовні заходи на кожен день зміни.

ЗАПИТУЄШ —
ВІДПОВІДАЄМО

«Я маю намір збирати власну бібліотеку. Тим більше, що в десятому класі мені необхідно дуже багато читати позапрограмової літератури. Тож прошу вас підказати мені кілька адрес магазинів «Книга — поштою», — так пише в листі до нас майбутня випускниця Валентина Куліба з Долинської.

Валю, ми з радістю виконуємо твоє прохання. Це дуже добре, що ти хочеш зібрати свою колекцію. Щоб вона завжди була поруч з тобою. Радимо тобі звернутись до вашого книжкового магазину, там обов'язково є відділ передплатних видань, де ти зможеш дешево придбати.

Адреси магазинів «Книга — поштою»: м. Москва, В-113, Ленінський проспект, 88; м. Київ, вулиця Леніна, 39, № 1; м. Київ, вул. Червоноармійська, 61, № 16; м. Київ, вул. Будівельників, 4, № 59; м. Київ, 117, вул. Попудренка, 28.

ПРЕМ'ЄРИ
СЕРПНЯ

З донськими козаками кіноглядач зустрічався не раз. Фільм «ПОВЕРНЕННЯ НЕМАЄ» знову привертить нас на береги «тихого» Дону, в козацьку станицю, знайомить з людьми самобутніми, з їх заповідними і важкою долею. Проблеми, підняті в кінокартині, теж не нові: війна, жінка-голова, на плечях якої зруйноване господарство, вдовині сльози і голодні діти, важке і спочатку щастяє кохання... Але якщо глибше подивитись, то фільм зовсім не про війну, не про голову колгоспу, а про жінку. Просту російську жінку з гордою і сильною душею, з мужніми селянськими руками, жінку, що вміє співати і працювати, доглядати за пораненими і дитиною, рятувати і пробачати, любити і несподівано. Фільм про кохання — чудесний дарунок долі, про драму кохання.

Кінострічку поставлено на студії «Мосфільм». Автор сценарію і режисер-постановник Олександр Салтиков. В головних ролях знімалися Ілона Мородюкова, Владислав Дворжецький, Ольга Прохорова, Тетяна Самойлова, Олександр Баталов та інші.

Фільм «ЮНГА ПІВНІЧНОГО ФЛОТУ» — про виховання Солов'яцької школи юнг. В 1942 році їм було п'ятнадцять... Це — повість про те, що привело їх у Солов'яцьку школу юнг, про наметання хло-

п'ят українця потрапити на фронт, про перше почуття, перший подвиг і першу перемогу в морському бою.

Поставив фільм на Центральної студії дитячих і юнацьких фільмів імені М. Горького Володимир Роговий. В ньому знімалися Михайло Кузнецов, Василь Лановий, Валерій Рижиков та школярі з Москви, Харкова, Курська.

Про дружбу хлопчика і колицького фронтовика, про зв'язок поколінь розповідає фільм цієї ж студії «ПТАХИ НАД МІСТОМ». Його поставив Сергій Ніколенко. В головній ролі — колишнього фронтовика Букіна — артист Михайло Глузський. Ось як він сам розповідає про роботу над цим фільмом:

— Вона була для мене надзвичайно цікавою. Це був період взаємного збагачення. Був дуже дорогий мені. Все своє життя він віддавав людям, і фізично (він втратив ліву руку), і духовно. Від цього його серце не біднішало. І люди платили йому теплом. Втративши сім'ю, він залишився наданік з собою. Тепло хлопчика, його довіра і відвертість поступово зігрівали душу воїна. Він став молодшим...

Ці фільми ви можете переглянути у серві.

На фото: кадр з кінофільму «Юнга Північного флоту».

ром активної створюючої роботи команди. Обидва м'ячі були послані у ворота з штрафного удару. Гол у ворота «Зірки» на 30-й хвилині забив Чистяков.

Що характерно в останньому матчі — то це неспівмірність гри: розпоряджались м'ячем. При цьому грали так обидві команди. Типовий приклад: тричі чотири атаки «Зірки» закінчилися, не доходячи до штрафного майданчика, і вже аж за п'ятнадцять разів атака завершилася ударом по воротах. Справа в тому, що у грі команди відсутній обов'язковий складовий футбол: вміли і бажали обіграти суперника, зшити гру на себе. Футболісти «Зірки» в першому ж зіткненні з захис-

ці ж слова повторю в кабінеті Аксенова. Знаючи тверду вдачу Гетьманця, («кремінь — не цолопик» — казав підлеглим), Михайло Іванович не став вдаватися до дипломатичних маневрів:

— Раз надумав — діло вирішене. Шкода, звісно, розлучатися. Мав би таку владу, щоб тебе затримати — не пустив би. А так — це маю права.

Зібралися за кілька днів. Урлєй-ка урочисто проводжала свого лікаря. Конячки, передчуваючи дорогу, весело помахували хвостами і дружно тягли воза з нехитрим начинням подружжя Гетьманців. Обіч нього йшли медсестри, санітарки, чоловіки й жінки з місцевого колгоспу, яким довелося спізнати золоті руки хірурга з України. Багато хто плакав.

— Ну, навіщо вам їхати? — казала секретар партійної організації і голова сільради урлєйського колгоспу Ганна Якуніна, — ви тільки погляньте, як вас тут люблять і поважають. Мати такий авторитет і махнути на все рукою, — повторяла вже з образою в голосі, либонь, сподіваючись на чудо: «Візьме лікар, та й заверне конячок. Мало чого в житті не трапляється».

Не завернув. Дарма, що на душі мов камінь хто поклав. «Сантименти — бурчав старанно унікаючи, однак, жіночих поглядів».

За селом до гурту приєдналася дівчора. Прощання затягнулося на сім кілометрів.

Володимир Базилевський
ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ
документальна повість.

— Надивляйте, подруженьки, — казала медсестра Раїса Фунякіна, — такого лікаря в нас не було і не буде.

Уже підвода дісталася вибалку і вибралася нагору, а вони все ще стояли на зеленіючій пагорбі і прощально махали хустками.

9.

ПОВЕРНЕННЯ. ПОПЕЛИЩЕ
ОКУПАЦІЇ. ВІДБУДОВА. ХАЙ
БУДЕ СВІТЛО! ЛИСТ МІНІСТРУ.
МІСТ ЧЕРЕЗ СУХИЙ ТАШЛИК.
ПРОБЛЕМИ ВІДПОЧИНКУ. Ф. Д.
ГЕТЬМАНЕЦЬ — ЗАСЛУЖЕНИЙ
ЛІКАР УРСР. БРОШУРА ПРОФЕ-
СОРА І. ДАЙЛІСА.

Весна завжди була поворотною віхою в його біографії. Колись у кінці квітня він — молодий випускник медінституту, повен дерзновенних задумів, вперше ступив на землю Добрянки. Почувався тоді в ролі першовідкривача, якому належало не просто відкрити для себе цю землю, а оселитися на ній, віддати життя задля її розвитку — процвітання.

І ось тепер вдруге, уже на початку квітня він в'їздив у село своєї молодості і жадібно роззирався довкола, пізнаючи і не пізнаючи рідні місця.

Лікарня його приголомшила. По довгих роках окупації важко було уявити, що ці обідні, сніданки приміщення знали колись чистоту і затишок. Стіни в рудих борозенках, підшкорою цвяхами і пакліями, що деінде ще стирчали по закутках, відштовхували своєю неприкалістю. Не інакше, як окупанти тут зупинилися на постілі. Вибиті шибки, виламані двері, покалічені, а то й геть повирубані дерева — це те, що відразу кидалося у вічі. Інфекційного корпусу, зведеного з такими зусиллями, відвідин не існувало; на його місці заростало бур'янами сиве попелище, то тут, то там ваялися шматки цегли, довшучи тим самим картину спустошення і запущеності.

Будиночок, в якому колись мешкали, німці перетворили на конюшню, тож мусили відразу по приїзді орудувати милою та допатами. Домашні речі, які тут лишилися, зіпсували: їх розтягли чи поклали. Втім, Феодосій Деомидович, якщо й шкідували за ним, так це за п'яніми: як не як — пам'ять молодості. Та воно незабаром знайшлося: його зберегли сусіди.

«Все треба починати з нуля», — як сказав би на всі руки майстер Чепель. Ось хто знадобився б зараз. Феодосій Деомидович першого ж дня прикинув: головне — це будівництво нового корпусу. Натомість того, що згорів. Звернувся за допомогою до людей. Відомо ж бо — гуртом і батька легше бити. Корпус звели без жодної копійки державних асигнувань. Як і до війни. Власна зарплата? Та грець з нею. Головне пийти їй розумно застосування. Здала загальною добра можна й на громадських засадах попрацювати. А з голоду почерти люди не падали. Та й підсобне ж господарство відроджує-

ться. Так інколи відповідав на розпити заїжджих інспекторів. Так воно було насправді.

Відгукувалися старі кадри. Разом з головним лікарем з Урлєй-ки повернулася Мірра Бакмутська. Прийшли інші.

Інвентар, устаткування — ці проблеми завдавали чимало клопотів. Їздив в Одесу. Одинадцять разів! Переконавав, наполягав. Звертався до знайомих викладачів медінституту. Йому йшли на зустріч.

Через райвійськкомат виклопотав двох коней. Приємно було дізнатися, що колишній старший лейтенант, а нині підполковник Леонід Смоляр, з яким зв'язано стільки спогадів — живий і здоровий, служить у лавах Радянської Армії.

Відроджувалось підсобне господарство. Посадили кукурудзу, картоплю. Як і в Урлєйці, розвели свиней. Сяк-так обходилися, долаючи матеріальні нестатки важких повоєнних років.

У 1947 році за пропозицією Гетьманця колектив Добрянської лікарні зобов'язався повністю відновити свій медичний заклад в тому вигляді, як до війни, і викликав на соціалістичне змагання всі сільські медичні дільниці України.

Діяти — постійний девіз сільського лікаря. Ще до війни на Сяносі почали будувати гідроелект-

тростанцію. Але завершити її так і не вдалось. Необхідність знову змусила повернутися до цієї проблеми. За її вирішення і взявся Феодосій Деомидович. Спробуймо уявити його у той найвідповідальніший момент на березі ріки. Кряжистий, по-діловому зібраний, ось він підходить до пороги, оглядає їх досвідченим оком. У руках його ланцюжок із чимось на зразок якоря на кінці. Лікар замірює глибину ріки у кількох місцях відразу. Жестикують, діляться міркуваннями з присутніми. Уважно слухає, а потім з виглядом людини, яка прийняла остаточне рішення, енергійно робить правдиво:

— Ось тут ми й почнемо будувати, — і показує на масивну брилу, що випинається з ріки.

Аби все те мало вигляд ще переконливіший, бере уламок граніту і кладе його на те місце, де має відтепер розгорнутися будівництво:

— Нехай оцей камінь стане початком доброї справи.

Знаходяться скентики. В невмирущості цього живучого племені Гетьманець мал нагоду перекопати не один раз у своєму житті. Ось і зараз слова, мовлені багаторічної статуті чоловіком, у смугастій тенісці, торкаються його слуху:

— Йому б людей лікувати, а він в електростанцію вдарився.

Гетьманець озирється, підходить ближче і ледь прикриття усмішка торкається його вуст:

— В тому то й річ, що без електрики лікувати не можна. Ось потрапили до мене, Терешку Яковичу, з апендицитом і почну я вжитися з тобою при світлі газової лампи. Що ти на це скажеш, га?

Чоловік ніяково усміхнувся:

— Та я ж нічого...

— Отож бо воно і є, — каже Гетьманець, а всі довкола сміються.

Незабаром районкомком виділив ліс, му, а каменю, придатного для будівництва, ліску та глини — у Добрянці, хоч треба гати.

Промайнула весла, літо. Виросли перші стіни новобудови. Фахівці встановили генератори. Провели високовольтні і низьковольтні лінії. Добрянська гідроелектростанція, потужністю 45 кіловат почала діяти. В кожній хаті життєрадісний сміхом зайшлися лампочки і лілії.

Кажуть, поганий приклад — замалювати, ну а хороший — і поготів. Наслідуючи добрянців, почали приборкувати Синюху і в інших селах району.

Несподівано — звістка з Урлєй-ки. Писала Якуніна. Цікавилася самопочуттям, роботою, намірами. Чи не приїхав би він, Феодосій Деомидович, у гості.

Ще й як би — приїхав! Та чи випаде коли за роботою? Утопі! Інша річ, коли б дозволили взяти шефство над Урлєйкою, а що, як написати листа на ім'я міністра охорони здоров'я УРСР Медведєва? В тому листі торкнувся багатьох нагальних проблем.

(Далі буде).

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ —

„БУКОВИНА“ — 2:1

У матчі було забито три м'ячі. В принципі — непогано. Ажже відомо, гол — краса матчу. Та треба уточнити: якщо він народжується в безкомпромісній боротьбі. Гол, забитий кіровоградцями (Сак, 12-а хвилина,

ВІСНИК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старі». (М). 10.00 — «Зустріч в Коломиї». (М). 10.30 — С. Цвейг. «Шахова новела». Телевистава. (М). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. О. Уайльд. «Ідеальний чоловік». Вистава. (К). 14.05 — Телефілім. (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошилоград). 17.30 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Камерний концерт. (Харків). 20.00 — Тележурнал. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланках республіки». (К). 21.45 — Художній фільм «Розв'язки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

раж «Спортлото». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старі». (М). 10.00 — «Зустріч в Коломиї». (М). 10.30 — С. Цвейг. «Шахова новела». Телевистава. (М). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. О. Уайльд. «Ідеальний чоловік». Вистава. (К). 14.05 — Телефілім. (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошилоград). 17.30 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Камерний концерт. (Харків). 20.00 — Тележурнал. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланках республіки». (К). 21.45 — Художній фільм «Розв'язки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

31 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старі». (М). 10.00 — «Зустріч в Коломиї». (М). 10.30 — С. Цвейг. «Шахова новела». Телевистава. (М). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. О. Уайльд. «Ідеальний чоловік». Вистава. (К). 14.05 — Телефілім. (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошилоград). 17.30 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Камерний концерт. (Харків). 20.00 — Тележурнал. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланках республіки». (К). 21.45 — Художній фільм «Розв'язки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ува сьогодні». (М). 17.00 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 18 серія. (Полтава). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «Горді ім'я — будівельник». (Кіровоград). 18.30 — Творчість народів світу. (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо». (К). «Динамо». (М). (Кіев). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.30 — Ніші гості — артисти Львівського театру опери та балету Імени І. Франка. (К). 22.30 — Спортивна програма. Першість СРСР з футболу. (К). По закінченні — вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старі». (М). 10.00 — «Зустріч в Коломиї». (М). 10.30 — С. Цвейг. «Шахова новела». Телевистава. (М). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. О. Уайльд. «Ідеальний чоловік». Вистава. (К). 14.05 — Телефілім. (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошилоград). 17.30 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Камерний концерт. (Харків). 20.00 — Тележурнал. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланках республіки». (К). 21.45 — Художній фільм «Розв'язки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

«Обличчя друзів». (М). 22.30 — Кольорове телебачення. «Російський романс». (М). 23.00 — Новини. (М).

1 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старі». (М). 10.00 — «Зустріч в Коломиї». (М). 10.30 — С. Цвейг. «Шахова новела». Телевистава. (М). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. О. Уайльд. «Ідеальний чоловік». Вистава. (К). 14.05 — Телефілім. (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошилоград). 17.30 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Камерний концерт. (Харків). 20.00 — Тележурнал. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланках республіки». (К). 21.45 — Художній фільм «Розв'язки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Творчість юних». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Вогнище». (М). 10.30 — «Сільські зустрічі». (М). 11.00 — «Творчість народів світу». (М). 11.30 — «Привітання» — колективні репертуари. (Львів). 17.15 — Фільм-концерт. «Ритми різного крає». (К). 17.40 — «Перелітний досвід — всім». (Донецьк). 18.00 — «Портрет митця». (Дніпропетровськ). 18.30 — «Дороги чекан дисциплінованих». (К). 19.00 — К. Сен-Санс. Другий концерт для фортепіано з оркестром. (М). 19.25 — «Живим — ударний фронт». (Дніпропетровськ). 19.40 — А. Майяковий. «Грибуна». Вистава. (К). В перерві — «На добраніч, діти!». (К). Програма «Час». (М). По закінченні — «На ланках республіки». Вечірні новини. (К).

2 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старі». (М). 10.00 — «Зустріч в Коломиї». (М). 10.30 — С. Цвейг. «Шахова новела». Телевистава. (М). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. О. Уайльд. «Ідеальний чоловік». Вистава. (К). 14.05 — Телефілім. (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошилоград). 17.30 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Камерний концерт. (Харків). 20.00 — Тележурнал. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланках республіки». (К). 21.45 — Художній фільм «Розв'язки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує кваліфікованих робітників для промислових підприємств, вугільних шахт і розрізів міста і області з числа юнаків і дівчат, які мають середню освіту, а також молоді, демобілізовані з лав Радянської Армії — із строком навчання — 1—1,5 року, а з освітою за 8—9 класів у віці 15 років із строком навчання — 2 роки.

Прийом проводиться з таких професій:

із середньою освітою: прохідники вугільних шахт, машиністи електропоїздів, слюсарі-ремонтники, машиністи гірничо-транспортних машин і механізмів, токарі по металу, водії-автослюсарі, продавці продовольчих товарів, продавці промислових товарів (1 рік навчання), слюсарі-інструментальники, слюсарі по складанню металоконструкцій, слюсарі-ремонтники, електрослюсарі підземних робіт широкого профілю (1,5 року);

з освітою за 8—9 класів: електро-монтери по ремонту і монтажу промислового електрообладнання, слюсарі по ремонту металоконструкцій і промислового обладнання, юкарі по металу, слюсарі-інструментальники, слюсарі-автомонтажники (2 роки навчання).

Учням гірничих професій із середньою освітою виплачується стипендія у розмірі 37 карбованців на місяць, учням із середньою освітою, які навчаються за спеціальностями металургів і продавців виплачується стипендія в розмірі 30 карбованців. Учням з повсякденною освітою виплачується стипендія у розмірі 23 карбованців 50 копійок.

Учні всіх спеціальностей при проходженні активної виробничої практики на підприємствах одержують додатково до стипендії 33,3 процента від зарплати суми. Учні, які навчаються на «відмінно», одержують підвищену стипендію на 25 процентів, а які навчаються на «добре» — на 15 процентів.

На гуртожитку потребують житло, забезпечуються гуртожитком.

Учні, які мають середню освіту, можуть продовжувати навчання на вечірньому відділенні індустріального технікуму і фізкультури Дніпропетровського гірничого інституту в місті Олександрії.

Відмінникам надається право вступу у вузи поза конкурсом.

Заяви про прийом до училища подаються на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності. До заяви додаються: атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, довідка з місця проживання, характеристика зі школи, п'ять фотокарток (3×4 см.).

Прийом заяв в училище проводиться з 1 березня 1974 р.

Приймальна комісія по відбору працює з 23 до 28 серпня 1974 року. Початок занять з 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 317921, м. Олександрія, площа Кірова, № 18. Технічне училище № 3. Телефон: 37-4-03.

ДИРЕКЦІЯ.

ДНІПРОРУДНЕНСЬКИЙ ГІРНИЧИЙ ТЕХНІКУМ

Оголошує прийом учнів

на 1974—75 навчальний рік за такими спеціальностями:

підземні розробки рудних і нерудних родовищ; гірничо-електромеханіка; будівництво гірничих підприємств; технічна експлуатація будов; промислове і громадське будівництво.

До технікуму приймаються юнаки з освітою 8—10 класів.

Вступні іспити проводяться на загальних підставах.

Всі учні забезпечуються впорядкованим гуртожитком і стипендією.

Адреса технікуму: Запорізька область, м. Дніпрорудне, гірничий технікум. ДИРЕКЦІЯ.

Дніпропетровське технічне училище № 7

Оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

УЧИЛИЩЕ ГОТУЄ:

На базі 10 класів: складальні ручного набору, складальні складальних рядових машин, друкарів високого друку.

На базі 8 класів: палітурників.

Строк навчання — 2 роки.

Для вступу в училище потрібно подати такі документи в друкарню за місцем проживання:

Заяву про прийом із зазначенням професії, документ про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання, характеристику, 4 фотокартки (розмір 3×4 см), медичну довідку (форма № 286).

Вступники пред'являють особисто: паспорт, присягну свідоцтво (особи призовного віку), військовий квиток (військовозобов'язані запасу).

Прийом документів до 20 серпня.

Особі, що подали заяву про прийом в училище, проходять обов'язково медичний огляд для визначення придатності за станом здоров'я і фізичному розвитку для роботи по обраній професії.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 30 карбованців. Хто має відмінні оцінки з усіх предметів, розмір стипендії збільшується на 25 процентів. Учням на базі 8 класів — стипендія 18 карбованців.

Всім учням виплачується 33,3 процента за роботи, виконані ними в процесі виробничого навчання.

В училищі є гуртожиток і їдальня. Початок занять з 1 вересня.

ДИРЕКЦІЯ.

ІНГУЛЬСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ

ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

ОГолошує НАБІР УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

тракторист-машиніст широкого профілю (із строком навчання — 2 роки) приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років з освітою за 8—10 класів;

тракторист 3-го класу (строк навчання — 1 рік) приймаються юнаки і дівчата від 16 років.

Для демобілізованих з лав Радянської Армії та осіб, що мають освіту за 10 класів, строк навчання — 8 місяців за спеціальностями: водій-слюсар, тракторист-машиніст 3-го класу. Стипендія для них — 85 карбованців на місяць.

При укладанні організовано консультує Устинівської заочної середньої школи, де учні можуть вчитись заочно в 9, 10 і 11 класах загальноосвітньої школи.

Для вступу в училище необхідно подати документи: свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я та довідку з місця проживання, 4 фотокартки розміром 3×4 см.

Зарховані до училища забезпечуються безкоштовним харчуванням, стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць, сімейні — 20 карбованців на місяць, сенокосом, постільною білизною та гуртожитком.

Документи приймаються щодня. Початок занять з 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 317735, с. Інгульське, Устинівського району, Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

ЛЕНІНГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 44

ОГолошує ПРИЙОМ

юнаків і дівчат з освітою 8—10 класів на навчання з спеціальностей:

токаря-універсала і фрезерувальника-універсала з правом роботи на верстах з програмним управлінням.

Строк навчання від 1 року до 3 років.

Учні, що закінчили 8 класів, приймаються на трирічний строк навчання. Після закінчення набувають спеціальність і середню освіту.

Всі учні забезпечуються стипендією і одержують одну третину сум, зароблених в процесі виробничої практики.

Іногороднім юнакам і дівчатам на час навчання оформляється прописка у родичів і знайомих. Після закінчення училища іногороднім учням надається гуртожиток по місцю роботи.

Випускники ПТУ при вступі до вузу і технікуму по своїй спеціальності користуються правом зарахування в першу чергу.

Початок занять 1 вересня. Адреса училища: 197022, Ленінград, П. С., наб. ріки Карповки, б. 9/11.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35 відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галицька, 2.